

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: VED AFRODITES STØTTE

Citation: Claussen, Sophus: "VED AFRODITES STØTTE", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens lyrik Bd. 6: Heroica*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 69. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-claussen08val-shoot-workid59573.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens lyrik Bd. 6: Heroica

VED AFRODITES STØTTE

Han har sagt, at jeg skal møde
ham ved Afrodites Støtte.
Jeg er angst for Marmorstøtten,
Nattergalen synger, synger.

Var Gudinden ikke elsket?
Mer end alle andre æret?
Men hun ty'r til lave Midler
og vil lære os Begæret.

Jeg forsager Afrodite,
vil ej lyde Afrodite - -
alle hendes vidtberømte
Yndigheder ubestridte - -

Nattergalen synger, synger,
og fortryller Parkens Gange.
Hvorfor skal jeg mer begære?
jeg har Hjertet spændt af Sange.

Jeg forsager, jeg forbander,
jeg fornægter Afrodite.
Intet kan mit Sind forsone
med den fæle Kone.

Hendes Kunster er forslidte,
hendes Smil er mig en Pine.
Skal vi altid uden Naade
hildes paa den samme Maade?

70

Nattergalen synger, synger.
Lyse Skyer, Grenemasser
glider ind i Stjerneverdens
Silkeluft og blaa Paladser.

Lad mig hvile og berøres
kun af dine Kærtegns Sødme.
Lad Gudinden lukkes ude!
Lad os skjule Afrodite.

Lad os gaa til Kildespringet,
hvor de nye Strenge toner.
Lad os gaa til Hjemmets Løndom,
naar ej Afrodite ser os.

Jeg foragter hendes Guddom:
hendes gode Gavers Manna,
slængt i Grams til de Urene,
gør mig vild og falsk af Renhed.

O, men hvis min Ven nu møder
Byens hæslige Hetærer!
O, forbarm dig, Afrodite.
Afrodite, jeg begærer.